

گزارش یک معلم به آقای رییس‌جمهور

رسول پا پایی

سلام آقای رییس‌جمهور؛ قبل از هر چیز از اینکه با تغییر سکاندار وزارت آموزش و پرورش مانع خسران بیشتر به حال و آینده نظام تعلیم و تربیت شدید و متوجه بالاتر بودن قد و قواره معلم و مدرسه شدید از شما تشکر می‌کنیم .

اما آقای رییس‌جمهور؛ راستش را بخواهید ما معلم‌ها هنوز هم دل‌نگران هستیم، نگرانیم نکند باز هم در نبود تحلیلی دقیق از وضع موجود آموزش و پرورش یا بر اثر مشورت مشاورانی که بیشتر از فرهنگ و آموزش و پرورش، دل‌نگران حزب و جناح و پست گرفتن دوستان‌شان هستند باز هم داستان، باغگلی و فیاضی و نوری برای راهبری آموزش و پرورش که حلقه اتصال دولت و ملت است، تکرار شود.

برای همین محض رضای خدا از شما می‌خواهیم در کنار توجه به مشورت‌ها و گزینه‌های پیشنهادی مشاوران خود، نیم‌نگاهی هم به این گزارش معلمانه که از خط مقدم آموزش و پرورش یعنی «مدرسه» محضرتان نوشته می‌شود، داشته باشید تا بلکه خدا هم عنایتی کند، حال و روز ما معلم‌ها، دانش‌آموزان‌مان و مدرسه‌ها خوب شود.

آقای رییس‌جمهور؛ در یکسال و چند ماه گذشته وقتی قد و قواره نظام تعلیم و تربیت را تا سطح باغگلی و فیاضی و نوری پایین آوردید، در گام اول «استقلال» آموزش و پرورش به تاراج رفت، وزیر آموزش و پرورش که باید شیخ‌الوزرا و نماد قدرت دولت باشد، زیر بار تشکیل کمیته انتصابات خارج از آموزش و پرورش رفت و افرادی بیگانه با آموزش و پرورش عضو آن و تصمیم‌گیر و تصمیم‌ساز ما معلم‌ها شدند و آقای وزیر مجری منویات آنها شد.

البته این فقره فقط تقصیر شما نیست. به یاد دارم یکی از وزرای آموزش و پرورش در جلسه‌ای گفت: زمان آقای احمدی‌نژاد، رییس‌جمهور در جلسه‌ای به وزیر وقت آموزش و پرورش توصیه می‌کند؛ همه معاونان دولت قبل را عوض کن و همزمان با این توصیه با دست آقای که کنارش نشسته بود را نشان داده و می‌گوید: «ایشان معاونان «شما» را به «شما» معرفی می‌کند!!»

آن روز، آن وزیر با سکوتش، فاتحه «استقلال» آموزش و پرورش را خواند و امتیازخواهی وکیل و اشخاص حقوقی و نهادهای مختلف از آموزش و پرورش و هدایت امورات نهادی که کانون خلق دنیای متمدن است، از «مطبخ» و «محل» و «مجلس»، سنت شد و کم و بیش همه وزرا به آن تن داده‌اند!!

ما معلم‌ها از شما می‌خواهیم که استقلال آموزش و پرورش را به آن برگردانید و آن را منطقه الفراغ سیاست اعلام کنید. اگر استقلال آموزش و پرورش برگردد، استقلال مدرسه و استقلال معلم هم برمی‌گردد و دیگر کسی جرات نمی‌کند در محیط مدرسه به مادر دانش‌آموزی سیلی بزند یا گیس او را بکشد.

آقای رییس‌جمهور؛ ما مخالف جوانگرایی در ستاد نیستیم، اما به خدا جوانگرایی با رفتارهای عجیب فرق دارد، در دوره کوتاه آقای نوری به نام «جوانگرایی» افراد فاقد تجربه دو معاونت مهم را همزمان به عهده گرفتند، کسانی بدون سابقه حتی یک روز مدیریت در یک ناحیه یا یک شهرستان، تنها با داشتن قرارداد کار معین «معاون وزیر» آموزش و پرورش شدند، در استان‌ها وضعیت بدتر بود، در روشی عجیب و غریب استانداران سه گزینه برای مدیرکلی استان معرفی می‌کردند و همان کمیته، نامی را به وزیر می‌گفت که برایش حکم بزند، نتیجه این شد در برخی استان‌ها در طول یکسال دو یا سه مدیرکل بیایند و بروند!! طرف یکسال و اندی که گذشته است، نمایش جوانگرایی باعث شد وضعیت نیروی انسانی نابسامان شود و آموزش و پرورش بی‌تجربگی که دستش به دامن «خیرین مدرسه‌ساز» همیشه دراز است، پیشقدم طرح مولدسازی شد و فروش فضاهای آموزشی و پرورشی نسل آینده و بی‌اعتماد کردن خیرین مدرسه‌ساز شد.

از شما می‌خواهیم این بار نگذارید به نام جوانگرایی، اصل مدیریت به سخره گرفته شود و مدیران کارآمدی که کشور برای با تجربه شدن آنها هزینه کرده است، طرد شوند. تلخ شدن کام ما و شما در شب عید و عاجز ماندن مدیران شما از پرداخت حقوق پایان سال و اجرای «بد» یک طرح «خوب» مانند رتبه‌بندی تنها مشتکی نمونه از خروار واقعیت‌های تلخ موجود آموزش و پرورش در یکسال و نیم گذشته است.

آقای رییس‌جمهور؛ وزیر شما هر کس باشد باید تافته جدا بافته از معلمان و مدرسه نباشد، در یکسال و نیم گذشته، بی‌توجهی به حفظ کرامت و اعتماد ما معلم‌ها، نشنیدن صدای اعتراض و مطالبات ما تبدیل به یک قاعده شده است. در موضوع مدارس دخترانه خودتان شاهد بودید آخرین جایی که اظهار نظر کرد و شاخک‌هایش جنبید همین آموزش و پرورش بود. این سر بودن و بی‌تفاوتی در قبال معلم و مدرسه را شما در رویکردی «امیدآفرین» به پاسخگو بودن همه بخش‌ها در قبال معلم و

مدرسه و دانش‌آموز تغییر دهید.

آقای ریسی؛ شما کار قشنگی کردید که بعد از خاتمی اولین رییس‌جمهوری بودید که در شورای عالی آموزش و پرورش شرکت کردید. اما حیف مدیران شما قدر ندانستند. خوب است بدانید به گواهی آمار شورای عالی آموزش و پرورش به لطف عدم اعتقاد به خردگرایی و عقل جمعی و مشارکت در مقایسه با ادوار گذشته کمترین عملکرد را داشته است و قصه خودی و غیرخودی در آن تا حدی پررنگ شده که چهره علمی و مقبول اهل نظر و اندیشه مانند دکتر مهرمحمدی عطای بودن در شورای عالی آموزش و پرورش را به «لقایش» بخشیده و استعفا داده است. وزیر وقت هم بدون اذن شما و برخلاف حکمی که شما برای اعضا صادر کردید، پیغام و پیغام فرستاده بود که دکتر فانی هم که کوهی از تجربه یدک می‌کشد، بهتر است در جلسات شورای عالی آموزش و پرورش شرکت نکند!!!

آقای رییس‌جمهور؛ سند تحول بنیادین در یکسال و نیم گذشته معطل‌تر از هر زمانی مانده است. دوستان شما با ادبیات «نظامی» در فرهنگی‌ترین نهاد کشور «قرارگاه» اجرای سند تحول بنیادین و «قرارگاه» محرومیت‌زدایی از مدارس تشکیل دادند، اما تا لحظه‌ای که رفتند هیچ گزارشی از پیشرویشان از اجرای سند ندادند و تنها «قرارگاه محرومیت‌زدایی» سکوی پرتاب مسوولش به عنوان «معاون» وزیر شد!!! قربانت شوم؛ به وزیر بعدی‌تان بگویید آموزش و پرورش که میدان «جنگ» نیست که نیازمند ادبیات نظامی باشد. او را ملزم کنید حرمت «فرهنگ» را پاس بدارد و رویکرد فرهنگی و ادبیات تعلیم و تربیتی و بدون شعار و آمارسازی لمحاتی از سند تحول را اجرا و گزارش کند.

آقای رییس‌جمهور؛ تاکید رهبر انقلاب و جناب‌عالی بر ضرورت توسعه و تعمیق فعالیت‌های پرورشی و تربیتی در مدارس به ویژه پس از دوره کرونا امیدوارکننده بود. حتما گزارش میدانی توسط مشاوران امین بگیرید، به‌رغم ادعای پرورشی بودن وزیر معزول و تیمش، فعالیت‌های واقعی و غیرشعاری پرورشی در مدارس به حالت اغما در آمده است. اردوگاه‌های تربیتی و پرورشی، دارالقرآن‌ها و کانون‌های تربیتی به دلیل خالی بودن از دانش‌آموز و بی‌برنامگی آموزش و پرورش، مجری فعالیت‌های نهادها و دستگاه‌های دیگر شده‌اند؛ دارالقرآن‌ها که روزگاری کانون پراکندن عطر جانبخش وحی در جان و دل بچه‌ها بودند به پایگاه برگزاری مسابقات شهرداری‌ها تبدیل شده‌اند. لطفاً از متولیان پرورشی وزارت بپرسید؛ چرا فضای تربیتی مدارس به گونه‌ای شده است که «مربی تربیتی» که روزگاری از محبوب‌ترین عوامل مدرسه بود به چهره‌ای «نامحسوب» تبدیل شده است؟! آقای رییس‌جمهور؛ رتبه‌بندی را گذاشتم آخر چون دل شما دولتی‌ها را خون، دیگران را از

بيرون و ما معلمها را از درون سوزانده است. راست و محمدي بگويم، اين شيوه اجراي رتبه بندي علاوه بر تلخكامي كه شما به درستي فرموديد، فقط ۳۸ هزار ميليارد پول را هدر داده است. ميدانيد چرا؟ چون قرار بود رتبه بندي در برهوت انگيزه و نشاط معلمي؛ عامل انگيزه بخشي، تقويت كننده شوق و ذوق و مشوق ما معلمها به كسب مهارت هاي جديد آموزشي و پرورشي باشد. قرار بود اين طرح بين معلم كارا و معلم كم كار رقابت سازنده ايجاد كند و هزار قرار تحول آفرين ديگر، اما آقايمان آن را به شيوه اي اجرا كردند كه نه شوقي ايجاد كرد و نه انگيزه اي را موجب ميشود، بلكه زمينه اعتراضات شديد و فراوان را موجب شده است. آقاي رييس جمهور؛ اگر اين گزارش بي تكلف يك معلم مدرسه از وضع موجود آموزش و پرورش در يك ونيم سال گذشته را ملاحظه فرموديد؛ درخواست دارم نسخه اي از آن را براي راستي آزمايي براي آقاي سرپرست هم بفرستيد. عزت شما بيش باد.

م: : ۱۴۰۲ ۲۲ ۱۴۰۲